

ශ්‍රී ලංකාවේ මිනිස් තොටෙන ප්‍රිමාටා ජනගුරුත්වය පිළිබඳ කෙටි විමර්ශනයක්
හැලුණි අමරවංස හිමි සහ සි. ඩී. ඩී. නාහල්ලගේ
සමාජ විද්‍යා සහ මානව විද්‍යා අධ්‍යාපනයනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය
hdamara@gmail.com

අතිතයේ පටන් ප්‍රිමාටාවන් මිනිසාට සම්පූර්ණ ඇතිවයක් ඇතැයි සැලකු හෙයින් ඔවුන් පිළිබඳ ජනගුරුත්වය ගොඩනැගී තිබේ. එම මිනිස් තොටෙන ප්‍රිමාටා ජනගුරුත්වය, මෙහිදී කෙටි වර්ගීකරණයක් ඔස්සේ, මානවව්‍යාපිමාටා විද්‍යාත්මක ප්‍රවේශයකින් විමර්ශනය කෙරේ.

පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණු වූයේ, සිරිලක ව්‍යවහාරික මිනිස් තොටෙන ප්‍රිමාටා ජනගුරුත්වය හඳුනා ගැනීමත්, ප්‍රිමාටාවන් පිළිබඳ මානව ආකල්පය සහ එහි කෘත්‍යාලය වැශෙන්ම, එළිභාසික, සාමාජික හා ආගමික අවකාශය ඔස්සේ මානවව්‍යාපිමාටා විද්‍යාත්මක ප්‍රවේශයකින් විමර්ශනයට බඳුන් කිරීමයි.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය සඳහා සාහිත්‍යය විමර්ශනයක් සහ සේෂනු පර්යේෂණයක් මගින් තොරතුරු එකරායි කරන ලදී. සාහිත්‍යය විමර්ශනයේදී ලංකාවේ දක්නට ලැබෙන සිංහල, පාලි හා සංස්කෘත සාහිත්‍ය කෘතින් ද, සෙල්ලිපි විතු කැටයම් ප්‍රතිමා ආදි මූලාශ්‍රය ද යම් පමණකට විමසා බැලෙන්. තවද අගලවත්ත ප්‍රදේශයේ ග්‍රාම සේවා වසම් දෙකකින් ජනගහනයෙන් 5% ක තියැදියක් තොරාගෙන සේෂනු පර්යේෂණයක් කළ අතර එහිදී නිරික්ෂණය සහ අර්ථ ආකෘතිය සම්මුඛ සාකච්ඡාව මගින් තොරතුරු රස් කරන ලදී.

ලංකාවේ මිනිස්තොටෙන ප්‍රිමාටා ජනගුරුත්වය ප්‍රධාන සංරචක තුනක් තුළ හඳුනාගත හැකිය. එනම්, බොද්ධ, සංස්කෘත සහ සිංහල ජනගුරුත්වය වශයෙනි. බොද්ධ සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථයන්හි දැක්වෙන, මිනිස් තොටෙන ප්‍රිමාටාවන් පිළිබඳ සටහන් ප්‍රහේද 4 ට සංග්‍රහ කළ හැකිය. එනම්, කතන්දර (ජාතකටියකාව - ජාතක 33 කි, ධම්මපදියකාව, රසවාහිනිය, උදාන පාලි), ගාරා හා කවී (පෙර-පෙරි ගාරා, ධම්මපදිය, ජාතක, මුදුග්‍රණාලංකාරය), ප්‍රස්තාව පිරුළු (මෝස්කීම තිකාය, සංයුත්ත තිකාය), සහ උපමා (තිකාය ග්‍රන්ථ) වේ.

සංස්කෘත සාහිත්‍යාගත ප්‍රිමාටාජනගුරුත්වය විරකාව (රාමායණය, ජානකිභරණය, අභිජ්‍යකනාවක), දොහඳගණයේ කරා (පංචතන්ත්‍රය, හිතෝපදේශය), උපදේශාත්මක කරා (පංචතන්ත්‍රය - කරා 5කි, හිතෝපදේශය, කරාසරිත්සාගරය), පරිකල්පිතකරා (සෞන්දර්ජනන්ත්‍රය, හෝජ්ප්‍රාභන්තය) ලෙස සරල වර්ගීකරණයක් කළ හැකිය.

තවද සිහළ ප්‍රිමාටා ජනගුරුත්වය සංරචක 11ක් යටතේ සංග්‍රහ කළ හැකිය. කතන්දර, කවී හා රඛන් පද, තේරවිලි, ප්‍රස්තාවපිරුළු හා උපමා, ගේයපද රවනා, යන්ත්‍ර-මන්ත්‍ර හා ජේත්‍ය්තිෂ්‍ය, විතු කැටයම් හා ප්‍රතිමා, ග්‍රාමනාම හා පුද්ගලනාම, බෙහෙත්, යාතුකර්ම, සැරසිලි සහ හාණ්ඩ යනුයි.

ලංකාවේ ප්‍රිමාටා ජනගුරුත්වය සමස්තයක් ලෙස ගත් කළ පෙනෙන්නේ මිනිසුන් ප්‍රිමාටා වර්යාව තියුණු නිරික්ෂණයකට බඳුන් කර ඇති බවති. අතකින් ප්‍රිමාටාසත්ත් බුද්ධීමත්, ගොරවණීය සත්ත්වයකු ලෙස සලකන අතර ඇතැම් විට වංචල, අවිනිත, කහුලින් යුත් සත්ත්වයකු ලෙසින් ද හඳුන්වයි. මෙවන් සන්දිග්ධතා ඇතිවිමට හේතුව ප්‍රිමාටාවන්ට මානුෂීය ගුණාංශ ආරෝපණය කිරීමයි.

ප්‍රමුඛ පද: මිනිස්තොටෙන ප්‍රිමාටා ජනගුරුත්වය, මානවව්‍යාපිමාටා විද්‍යාව, ප්‍රිමාටා වර්යාව